

знизиться. Якщо контрагент не довіряє партнеру, то у контракті буде прописано все те, чого він остерігається.

Таким чином, основними факторами, які визначають рівень економічної довіри між контрагентами є вчасність і повнота виконання укладених контрактів. Неповнота виконання, або невчасність виконання у випадку форс-мажорних подій на рівень економічної довіри не впливає. Недовіра до партнера, або економічної інституції-посередника сприятиме деталізації контракту у тій частині, де існує недовіра. Фактори зовнішнього середовища не впливають на рівень економічної довіри до контрагента.

1. Гриценко А. А. *Внутрішня структура довіри* / А. А. Гриценко // *Економічна теорія*. – 2010. – № 3. – С. 20-26. 2. Кузьмін О. Є. *Довіра як економічна категорія* / О. Є. Кузьмін, О. О. Бонецький // *Вісник НЛТУ України* : *Збірник науково-технічних праць*. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.2. – С. 100-104. 3. Куриляк В. Є. *Менеджмент довіри на світовому і фінансовому ринках* / В. Є. Куриляк // *Журнал Європейської економіки*. – 2010. – № 2. Том 9. – С. 135-155. 4. Mcknight D. H. *The meanings of Trust* / D. H. Mcknight, N. L. Chervany / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://misrc.umn.edu/wpaper/WorkingPapers/9604.pdf>.

ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО СТИМУЛЮВАННЯ ФІНАНСУВАННЯ ОБОРОТНОГО КАПИТАЛУ У КОРПОРАТИВНОМУ СЕКТОРІ

Чубка О.М.

Національний університет “Львівська політехніка”

Оборотний капітал є одним із факторів виробництва, тому організація належного його фінансування виступає неодмінною умовою підтримки високорезультативної та ефективної діяльності корпоративного сектору. На даний час у всіх видах економічної діяльності спостерігається дефіцитність оборотного капіталу, недостатність власних ресурсів для його фінансування. Тому з боку держави має бути здійснена політика, що спрямована на акумуляцію достатніх фінансових ресурсів та забезпечення спрямування цих ресурсів для підтримки процесу формування оборотного капіталу.

Вагомий внесок у дослідження окремих проблем фінансування оборотного капіталу у корпоративному секторі зробили провідні вітчизняні вчені – М.Білик, О.Данілов, М.Денисенко, Т.Єфіменко, В.Зимовець, С.Ішук, А.Карбовник, В.Козик, І.Луїна, С.Паранчук, Р.Слав'юк, І.Сторонянська, Л.Шабліста та ін. Проте незважаючи на значну кількість публікацій в цьому напрямку, необхідно приділити увагу саме впливу податкової політики на оборотний капітал.

Метою публікації є викладення результатів досліджень з питань формування та реалізації податкової політики щодо фінансування оборотного капіталу у корпоративному секторі.

Серед фінансових важелів регулювання економічної діяльності на стан корпоративних фінансів найбільший вплив чинить податковий режим. Система оподаткування не повинна “вимивати” оборотні активи корпоративних структур, а бути лише засобом уможливлення фінансування створення суспільних благ на засадах справедливості, обґрунтованості та законності. Вона має спонукати корпоративний сектор до розвитку, створювати реалістичні трансформації ефективної економічної діяльності. Витрати платників на здійснення податкового адміністрування мають бути по можливості мінімальними. Вказані завдання можна вирішити, якщо податкова система націлена на підтримку сумлінних платників, які реально можуть нагромаджувати оборотні активи, трансформуючи їх у оборотний капітал [1].

Наявна в Україні система податкових пільг фактично викривляє конкуренцію, оскільки не стимулює ефективних платників до високорезультативної діяльності. В багатьох випадках фінансові ресурси, що вивільнюються внаслідок застосування пільгового оподаткування, спрямовуються не на формування оборотного капіталу та ініціювання нових виробничих циклів, а для нагромадження фінансових активів з метою їхнього подальшого спрямування у офшорні зони [2].

Для усунення цього недоліку пропонується запровадити норму, відповідно до якої податкові пільги надаються корпоративним структурам на підставі вимог законодавчих актів і нормативних документів, а також спеціального договору, що укладатиметься між контролюючими органами та платниками податків.

Механізм реалізації податкової політики щодо формування оборотного капіталу у корпоративному секторі подано на рис 1.

Рис 1. Механізм реалізації податкової політики щодо формування оборотного капіталу у корпоративному секторі

Відповідно до умов цього договору, платник податків добровільно бере на себе зобов'язання спрямувати вивільнені в результаті оподаткування фінансові ресурси на поповнення оборотного капіталу з подальшим його використанням для підтримки наявного або створення нового виробництва. Крім того, вказана угода може встановлювати інші права та обов'язки платника, в тому числі щодо спрощеного виконання податкових процедур, дотримання екологічних нормативів, фінансування суспільно значущих проектів.

Доцільно також запровадити ефективну систему моніторингу податкових пільг, а також формування та використання фінансових ресурсів, що акумульовані корпоративними структурами внаслідок застосування пільгового податкового режиму. Така система повинна давати змогу надавати публічну інформацію в режимі он-лайн про застосування пільгового податкового режиму кожним платником, який має право на отримання пільги, маючи на увазі, що вивільнені фінансові ресурси є фактично публічними, які державна передала платнику на виконання певних суспільно значущих функцій (проектів). Необхідно також модернізувати порядок контролю за запровадженням і застосуванням податкових пільг та використанням вивільнених в результаті податкових пільг фінансових ресурсів. У випадку нецільового використання таких фінансових ресурсів вони мають бути спрямовані до бюджету.

1. Пророк Р.В. Податкова реформа в умовах стимулювання інноваційної економіки / Р.В.Пророк // Проблеми науки. - 2006, № 11, С. 89-95. 2. Кізіма А. Спеціальні податкові режими як інструмент податкового регулювання / Кізіма А., Кушнірик І. // Галицький економічний вісник. — 2009, № 1, С. 117-127.

ОСОБЛИВОСТІ СТИМУЛЮВАННЯ ЕКОЛОГО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЕВООБРОБНОГО ВИРОБНИЦТВА

Яворська Н.П.

Національний університет «Львівська політехніка»

Впровадження еко-інновацій у виробничу практику є однією із багатьох важко розв'язуваних проблем, оскільки це найбільш складний процес економічної трансформації. Розвиток еколого-інноваційних процесів багато в чому пов'язаний із неоднорідністю